

Адрес за кореспонденция:**Янко Янков**

ж. к. “Дианабад”,

Блок 4, етаж 6, ап. 38,

1172 София

25 август 2006 г.**Към:**

LPC-Embassy-001/ 29 септември 2005 г.
 LPC-Embassy-002/ 30 септември 2005 г.
 LPC-Embassy-003/ 10 октомври 2005 г.
 LPC-Embassy-004/ 06 декември 2005 г.
 LPC-Embassy-005/ 07 декември 2005 г.
 LPC-Embassy-006/ 19 декември 2005 г.
 LPC-Embassy-007/ 07 март 2006 г.
 LPC-Embassy-008/ 12 март 2006 г.
 LPC-Embassy-009/ 13 март 2006 г.
 LPC-Embassy-010/ 23 март 2006 г.
 LPC-Embassy-011/ 27 март 2006 г.
 LPC-Embassy-012/ 03 април 2006 г.
 LPC-Embassy-013/ 05 април 2006 г.
 LPC-Embassy-014/ 12 април 2006 г.
 LPC-Embassy-015/ 14 април 2006 г.
 LPC-Embassy-016/ 15 април 2006 г.
 LPC-Embassy-017/ 26 април 2006 г.
 LPC-Embassy-018/ 27 април 2006 г.
 LPC-Embassy-019/ 06 май 2006 г.
 LPC-Embassy-020/ 10 май 2006 г.
 LPC-Embassy-021/ 12 май 2006 г.

LPC-Embassy-022/ 27 май 2006 г.
 LPC-Embassy-023/ 28 май 2006 г.
 LPC-Embassy-024/ 31 май 2006 г.
 LPC-Embassy-025/ 05 юни 2006 г.
 LPC-Embassy-026/ 12 юни 2006 г.
 LPC-Embassy-027/ 15 юни 2006 г.
 LPC-Embassy-028/ 28 юни 2006 г.
 LPC-Embassy-029/ 29 юни 2006 г.
 LPC-Embassy-030/ 30 юни 2006 г.
 LPC-Embassy-031/ 24 юли 2006 г.
 LPC-Embassy-032/ 31 юли 2006 г.
 LPC-Embassy-033/ 01 август 2006 г.
 LPC-Embassy-034/ 02 август 2006 г.
 LPC-Embassy-035/ 14 август 2006 г.
 LPC-Embassy-036/ 15 август 2006 г.
 LPC-Embassy-037/ 16 август 2006 г.
 LPC-Embassy-038/ 21 август 2006 г.
 LPC-Embassy-039/ 22 август 2006 г.
 LPC-Embassy-040/ 23 август 2006 г.
 LPC-Embassy-041/ 24 август 2006 г.
 LPC-Embassy-042/ 25 август 2006 г.

**До техни Превъзходителства Посланиците,
 акредитирани в България от държавите-членове
 на Европейския съюз,
 Европейската комисия на ЕС, САЩ и Швейцария**

До Президентабул. “Княз Дондуков” № 2
1000 София**До Главния прокурор**бул. “Витоша” № 2
1000 София**Към: а) рег. № 9907 от 30.06.2006 г. и 24.07.2006 г.;****б) ВКП – 31452/06-V;****в) следствено дело № XVI-3/2004 г. на Софийската военноокръжна прокуратура)**Информационно копие:

**До Генералния директор
 и Специалния справочен отдел и архив
 на Българската телеграфна агенция (БТА)**

бул. "Цариградско шосе" № 49
1124 София

Ваши Превъзходительства,
ваши престъпни нискоерархични (държавно-властнически) слуги на българския мафиотски режим,

I.

Както изглежда, дори и човек като мен, преминал през ада на *следствените, съдебните и затворническите* противозаконни дейности на мафиотската по своята същност държавна власт все пак не е в състояние да обхване и да проумее цялата дълбочина на престъпния манталитет и на жестоката престъпна практика, които пронизват тези сфери, и често пъти остава изненадан от *тоталната мърсотия, пронизваща всяка частица от структурата на властта*. А една от главните причини за това е фактът, че самата Система е конструирана така, че жертвата на престъплението да не може да обхване най-важните детайли от информационния масив и по този начин да бъде обезпечена невъзможността да се защити.

Така, в случая става въпрос за това, че в продължение на почти три години (от 20 август 2003 г., когато съм депозирал искането си за разследване, имащо рег. № 3588; и от 02 февруари 2004 г., когато е образувано следствено дело № XVI-3/2004 г.) военно-прокурорският клан на българския филиал на руската Червена мафия ме е лишавал от възможността да имам информация относно извършваните следствени действия по делото, което е образувано по мое искане и уж за защита на моите интереси: 1) като не ми е изпращал никакви копия от официалните актове, свързани с воденето на делото и търсенето и защитата на истината; 2) не ми е давал никаква възможност да получа какъвто и да е фактически достъп до документацията по воденото следствено дело; 3) едва през месец май 2006 г. ме е уведомил за възможността да получа копие от постановлението за прекратяване на наказателното производство и реално ми е дадено копие от него; 4) едва на 28 юни 2006 г. ми е дал възможност да се запозная със съдържанието на документацията, съдържаща се в папката на следственото дело; 5) при това, едва след като в пълно противоречие с реално действащите законови норми *платих чудовищно висока сума пари, равняваща се на една десета от месечната ми професорска заплата*, за да мога да получа копия от 35 (тридесет и пет) страници от онази документация, която прокуратурата всъщност е била длъжна да ми изпраща служебно и безплатно, за да обезпечи моята информираност относно хода на разследването.

Така, благодарение на тази виртуозно организирана мафиотска практика, аз бях лишен от фактическата възможност да зная за наличието и да осъзная значението на редица от имащите изключително важно значение обстоятелства, факти и детайли.

II.

Във връзка с това, в частност, като допълнение към искането ми от 24 юли 2006 г., категорично, ясно и недвусмислено настоявам за следното:

В рамките на същото следствено дело да бъде осъществено разследване и на причините за настъпилата на 05 февруари 2006 г. смърт на военния следовател подполковник Димитър Евгениев Пашов, при което изрично и ясно подчертавам следното:

1) Именно същият е бил главен или титулярен следовател по посоченото дело срещу „*неизвестния извършител*” от **Министерството на вътрешните работи**;

2) Именно същият е извършил моя разпит по делото;

3) Именно същият (в два от официалните документи по следственото дело) изрично и ясно е записал, че по делото е осъществил разпитването на „*множество свидетели*”;

4) именно същият е направил така, че в същото това дело е налице единствено протоколът от моя разпит и тотално липсват всичките останали протоколи от разпитите на останалите свидетели, при което от материалите по следственото дело въобще не е ясно **кои точно са били** (имената) и **колко души** (броя) **са били** лицата, които са били разпитани от него, и които той съвсем неслучайно изрично квалифицира като „*множество свидетели*”;

5) именно същият е бил осъществил и трите разпити и е съставил двата протоколи от разпитите на **експерта-графолог Димитър Геннадиев Костов**.

Впрочем, именно същият си е бил позволил (все пак безуспешно) да *упражни престъпен психически натиск и шантаж върху това нещо лице и да иска от него да се откаже от експертизата си*;

6) именно същият е направил така, че както посочените два протоколи, така и останалите, липсват от папката с материалите по делото.

Впрочем, напълно реална е версията, че липсата от папката на посочените протоколи е била осъществена от някой друг: може би от продавачите в магазините за плодове и зеленчеци, като какъвто съвсем наскоро се представи пред медиите **бившият Главен прокурор Никола Филчев**; или може би това е било направено от някои от повисокостоящите в йерархията прокурорски слуги на мафията;

7) макар че на пръв поглед изглежда странно, все пак е доста лесно обяснимо съвпадението на следните факти: ► смъртта на **военния следовател подполковник Димитър Евгениев Пашов** е настъпила в резултат на **мощен инфаркт на 05 февруари 2006 г.**; ► смъртта на **експерта-графолог Димитър Геннадиев Костов** е настъпила в резултат на **мощен инфаркт на 19 февруари 2006 г.**

Тоест, от гледна точка на медицината и двамата са починали от *имащи едни и същи характеристики причинни фактори*, а от военно-оперативна гледна точка и двамата са починали почти по едно и също календарно време.

8) когато е починал, **военният следовател подполковник Димитър Евгениев Пашов** е бил на **39 (тридесет и девет) годишна възраст**, който факт има изключително мощно сугестивно значение за формирането на извода, че *неговото израстване в йерархията е имало характера на „главоломно бързо”*; с какъвто именно характер са белязани *йерархичните успехи на всички военизирани лица, които успешно са изпълнявали определени строго секретни поръчки*, другото наименование на които обикновено е „*мокри поръчки*”, или *поръчки, свързани с убийствата на определени хора*.

В тази именно връзка (тъй като става въпрос за намиране на истината относно престъпната дейност, осъществена в полза на мафията и в моя вреда) изрично настоявам да ми бъде дадена възможност да се запозная с документацията, съдържаща се в т. нар. „**кадрово досие**” на **военния следовател подполковник Димитър Евгениев Пашов**, за да мога сам да си направя извод.

9) Да бъде официално проучена **версията, която е широко разпространена сред военно-оперативните специалисти и сред юристите, и според която: ► „офицерите от бившите тайни служби се занимават и днес със същото, с което са се занимавали и по-рано”; ► при което „разполагат със своя собствена разузнавателна и екзекуционна власт, отделна и паралелна от държавната”.**

Тази версия, впрочем, преди няколко години бе лансирана в предаване по Националната (държавната) българска телевизия съвсем не от който и да е, а именно от официалното длъжностно лице – тогавашния **шеф на службата по контрашпионажа и държавната сигурност генерал Атанас Атанасов** (днес той е депутат в Парламента).

При това следва да бъде отбелязано, че в изказването на генерала не само напълно е липсвала тезата за ефективно противоречие между държавните и мафиотските власти и тайни служби, но и че дори е проличало имплицитното признание за наличие на тясна взаимовръзка и взаимодействие между властта на мафията и властта на държавата.

10) Да бъде официално проучена **версията, която е широко разпространена сред така посочените по-горе среди** и според която както посочените мафиотски служби, така и специалните служби на държавната власт представляват **формирования, които често пъти използват идентификационното (за себе си или за оперативните си мероприятия) кодово наименование „Бръшлян”,** което наименование, впрочем, като правило, се прилага най-вече при използването на медикаментозни средства за постигане смъртта на обектите на операциите.

В случая следва да бъде уточнено, че „**Бръшлян**” е наименование на **вечнозелено пълзящо растение, използвано като декоративен храст, при това обикновено за изработване на надгробни венци или за засаждане върху надгробни съоръжения.**

25 август 2006 г.

Янко Н. Янков